

WANG WEJ

(Ilustrační obrázek převzat
z <http://shiatsu-am-bodensee.de/>)

Čínský básník a malíř (699 – 759). Dosáhl doktorské hodnosti a vysokých úřadů. V době jedné dvorské vzpoury byl sesazen na nižší úřad. Na sklonku života odešel žít na venkov. Wang Wej je nejvýznamnějším představitelem krajinářské školy tchangské poezie. Charakteristickými prostředky jeho básnického díla jsou kontrast a zkratka. Často zpracoval stejný námět současně obrazem i básní. Velkou částí jeho díla proniká buddhistické pojetí života.

1. Seřaď překlady podle doby vzniku, řešení zdůvodni.

2. Vyhledej motivy společné všem překladům, najdi čtyři hlavní.

3. Srovnej, jak překladatelé pracují s motivem měsíce.

Pavilón v bambusové aleji

Sám sedím v osamělých bambusech.
Na loutnu brnkám. Dlouhý vzdech a
vzdech.

Hluboký les. Jsem nezvěstný v té chvíli.
Náhle mne světlem zalil měsíc bílý.

(HRUBÍN, František. *Nefritová flétna*. Praha: Mladá fronta, 1978. s. 69.)

Pavilón mezi bambusy

V příšeří houštiny bambusů sedávám sám
Hraji na loutnu, chvílemi dlouze halekám
Tu v hloubi háje nikdo z lidí o mně neví
Jasná luna jen přichází a září na mne tam

(WANG WEJ, PAJ SIANG-ŠAN, MENG CHAO-ŽAN. Přeložila Marta Ryšavá. *Trojzvuk*. Praha: Melantrich, 1987. s. 110.)

V bambusovém háji

V bambusech nejsou lidé,
v bambusech sedím sám,
tu na loutnu zahraju tiše,
tu sobě zahvízdám.
Kdo, řekněte, lidé, kdo ví,
kde v bambusu sedím sám
a na východ srpečku luny
bambusem pozírám?

(MATHESIUS, Bohumil. *Zpěvy staré Číny*. Praha: Československý spisovatel, 1974. s. 48.)